

дена въ тойзи судъ, и записана въ кодика та подъ брой 4152, за да му ся утврди тази Душезаповѣдь; и заради чи онъ е былъ боленъ, и не е можаль да ся яви въ тойзи судъ да си увѣри Душезаповѣдь та то е былъ отряденъ секретаринъ атъ, кой то е ходилъ дома на Душезаповѣдникъ атъ, и даде писменно увѣреніе че го е нашель боленъ отъ дама, но съ здравъ умъ; и пощо му е прочель отъ слово до слово Душезаповѣдь та, той е увѣрилъ, че е съща негова, и е направена сосъ негова та добра воля безъ ничіе припеволеніе, и са е подписалъ въ нея сосъ своята си рѣка; того ради тойзи судъ утврдява тази Душезаповѣдь, която ся и записа въ кодика та.

Букурещъ 1851 Августъ 14 день.

(Подписалъ) **Предѣдатель Н. Балческо.**

(печатъ)

Г. Аргиропуло.

Секретаринъ Томица.

Превель отъ Влашкіатъ на Болгарскій языкъ, преводитель ть на Влашко то Правителство, Губернскій секретарь Михаилъ Кифаловъ. — Въ Букурещъ, 1852 марта 12 день. —

Переводатъ е съходенъ сосъ оригинално то Завѣщаніе на пскойника Петра Иванова, и за увѣреніе са подписвамъ *Христофоръ Мустакофъ.*

Василій Георгіу верно.

Петчо Ралмовъ увѣравамъ коцето отъ суца та Діята.

